

mindst i økonomisk Henseende — i en Tid, hvor Statens og Kommunernes Økonomi var spændt til det yderste. Han sluttede med at udtale Venstres Villighed til at deltage i en Udvalgsforhandling, selv om Partiet ikke paa det nuværende Tidspunkt kunde øjne et positivt Resultat af en saadan.

Den konservative Ordfører, *Vesterager*, troede ikke, at det Forsøg, her var gjort paa at skabe en Reform af Folkeskolen, i det store og hele vilde kunne samle Befolkningen. Desuden vidste man intet om Udgifterne ved Forslagets Gennemførelse ud over dette, at det vilde blive dyrt for baade Stat og Kommuner, der i Forvejen sad haardt i det. Lovforslagets Opbygning kunde Taleren yde sin Anerkendelse; og selv om hans Parti ikke kunde give Forslaget Tilslutning i den foreliggende Skikkelse, var der Ting deri, som kunde faa Betydning og i en overskuelig Fremtid lod sig gennemføre. Ordføreren stillede sig saaledes velvillig over for Tanken om den praktiske Mellemskole ligesom over for de foreslaaede Bestemmelser med Hensyn til Samarbejde mellem flere Kommuner paa visse Omraader af Skolevæsenet. Endvidere hilste han med Tilfredshed Reglerne vedrørende Udvidelsen af Forskolelærerindernes Uddannelsestid og Undervisningsomraade, men fraraadede Navneforandring. Derimod ønskede han — modsat Lovforslaget — at beholde den toklassedelte Skole og den saakaldte vestjyske Skoleordning og at nøjes med at afhjælpe de Mangler, som klæbde derved. Heller ikke Fag-Udvidelsen var tiltrængt, blot en Uddybelse af de eksisterende Fag var ønskelig. Taleren kom derefter ind paa Spørgsmaalet om Religionsundervisningen og hævdede, at Folkeskolen var en kristen Skole, der maatte hvile paa Kristendommens Grundlag, hvad man imidlertid kom til at tvivle noget om, naar man saa, hvorledes Religionstimerne søgtes gjort til almindelige Skoletimer med en Moralundervisning, hvis Indhold for øvrigt ikke var klart angivet. § 43, hvorefter Skolen skulde berøves Religionstimerne i den Tid, Børnene gik til Konfirmationsforberedelse, gik Taleren fuldstændig imod. I øvrigt ønskede han en grundig Udvalgsbehandling af Lovforslaget.

For Det radikale Venstre talte *A. M. Hansen*, som var enig i, at Folkeskolen skal have sit Maal i sig selv, og at Midlerne hertil maa være: Udvidelse af Undervisningstiden, bedre Klassedeling og en Undervisning, der kalder paa Børnenes Selvvirksomhed. Ud fra disse Grundprincipper, hvorom der var Enighed i den store Skolekommission, kunde han i det væsentlige give Tilslutning til Lovforslaget. Taleren fremdrog derefter, hvad han ansaa for det betydningsfulde i Forslagets forskellige Afsnit: de foreslaaede Forbedringer og Udvidelser af Landsbyskolen (Skolen af B.-Formen), det